

[Sundhedsministeren]

Lovforslaget vil betyde en væsentlig indskrænkning i adgangen til optikererhvervet – en indskrænkning, som netop ikke kan begrundes ud fra problemets omfang. Det vil medføre bureaukrati for Sundhedsstyrelsen, der skal autorisere, godkende overgangsordninger og permanent føre tilsyn med de i dag ca. 1.300 optikere.

Men det vigtigste er, at det slet ikke er givet, at en sådan autorisationsordning vil forhindre de øjenskader, som specielt kontaktlinsebrugere får, idet kontaktlinsebrugernes egen indstilling til hygiejne spiller en ikke uvæsentlig rolle for antallet af øjenskader.

På den baggrund finder jeg ikke at Folketinget bør vedtage Socialdemokratiets lovforslag.

Det betyder ikke, at jeg afviser, at der kan være nogle specielle problemer på kontaktlinseområdet, men dem må vi prøve at løse målrettet.

For det første bør disse problemer løses ved, at man forbedrer optikernes uddannelse. Jeg ved, at Undervisningsministeriet allerede for et stykke tid siden har opfordret optikerne til at komme med et forslag til, hvorledes der kan indføres en kompetencegivende kontaktlinseundervisning inden for rammerne af den eksisterende 4-årige optikeruddannelse.

For det andet overvejer vi i ministeriet, hvorvidt kvaliteten af kontaktlinser og kontaktlinsevæsker kan sikres ved, at der indarbejdes en godkendelsesordning for kontaktlinser og kontaktlinsevæsker i en bekendtgørelse, der drejer sig om medicinske hjælpemidler.

For det tredje overvejer jeg, om der i forbindelse med udleveringen af kontaktlinser og kontaktlinsevæsker kan gives brugerne en vejledning i brugen og risikoen ved forkert brug, idet en lang række af problemerne sandsynligvis opstår herfra.

Efter min opfattelse er det på denne målrettede måde, man skal sikre brugerne af linserne en forsvarlig rådgivning og bistand, samtidig med at den frie og lige adgang til optikererhvervet ikke forhindres.

Kai Dige Bach (KF):

Velfærdssamfundets hovedproblem er, at det er så vanskeligt at styre omkostningsstigningerne i den offentlige sektor. Der opstår hele tiden nye forståelige behov, som ingen kan have noget imod bliver dækket bedst muligt – i dette til-

fælde et ønske om at skabe større sikkerhed ved at systematisere og kontrollere handelen med briller og kontaktlinser.

Optikerne skal efter forslaget have pligt til at føre journal og opbevare den i 5 år. Sundhedsstyrelsen skal fastsætte regler om godkendelse af kontaktlinser og kontaktlinsevæsker. Sundhedsstyrelsen skal endvidere føre fortegnelse over meddelte autorisationer og skal føre regnskab med indbetalingen af en afgift for autorisationerne. Endelig skal Sundhedsstyrelsen føre tilsyn med butikkerne, og statsadvokaten skal komme efter dem, der ikke retter sig efter reglerne.

Det ligner ikke afbureaukratisering, og det begrænser den frie adgang til optikererhvervet. Det er klart, at de grupper, som optikererhvervet er delt imellem, hver for sig gerne vil have så stor en del af markedet som muligt, og øjnlægerne er i stigende grad begyndt at interessere sig for kontaktlinsemarkedet. Man kunne endda – uden at være for fantasifuld – forestille sig, at øjnlægerne på lang sigt gerne så, at sygesikringen eller det offentlige også betaler for kontaktlinsekonsultationer.

De uddannede optikere vil gerne have begrænsninger i erhvervsudøvelsen, og de vil være kede af at henvise til lægerne – altså hvis de er konkurrenter – og producenterne og teknikkerne mener selvfølgelig heller ikke, at de bør udelukkes fra erhvervet.

Hvis vi her går ind for en autorisation, får vi let monopollignende tilstande, og så skal Monopoltilsynet vel også til at følge mere med i prisudviklingen.

Men kan vi så være helt sikre på, at vi får større sikkerhed og færre skader ved at indføre alt dette bureaukrati? Nej, det er langtfra sikkert. Der findes brodne kar alle vegne, og de vil naturligvis også findes blandt dem, der eventuelt får autorisation.

I § 9 i lovforslaget står der:

»En optiker og kontaktlinseoptiker er under udøvelse af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved valg og instruktion af medhjælp og ved rådgivning af kunder.«

Det er nu engang sådan i forretningslivet, at veldrevne forretninger går det godt, og dårligt drevne forretninger må lukke. Jeg tror personlig, at det er en større ansporing til at overholde § 9 end selve lovforslaget.